

בלמ"ס

בבית הדין הצבאי המחוזי
במחוז שיפוטי חיל האוויר

אל"ם שחר גרינברג

בפני כבוד השופט :

(ע"י ב"כ, סרן עמית בן שלום ; סרן עמית בזז)

בעניין: התובע הצבאי

נגד

הנאשמים :

ע"י ב"כ, סא"ל (מיל') בני קוזניץ ; רס"ן ליאור דאיץ'	1. נ.א.
ע"י ב"כ, עו"ד אבי פינרסקי ; עו"ד ארטיוס נאורוב ;
עו"ד עמרי לשם	2. ט.א.
ע"י ב"כ, רס"ן (מיל') אור פריס ; סגן שוהם מחט	3. מ.ב.
ע"י ב"כ, עו"ד בנימין מלכא	4. ס.ב.ש.
ע"י ב"כ, עו"ד שי רודה	5. א.ב.
עו"ד אלון הראל ; עו"ד קובי מרגולוב	6. מ.ז.
ע"י ב"כ, רס"ן (מיל') גל מנשה ; סרן עדן שאקי	7. מ.י.
ע"י ב"כ, עו"ד עידן דביר	8. א.ר.
ע"י ב"כ, רס"ן (מיל') מור ימין ; סגן דורי סאקוב	9. י.ר.
עו"ד עידית רייכרט	10. ר.ש.

החלטה

הקדמה

עניינה של החלטה זו בבקשה לאסור את פרסום פרטיהם המזהים של חיילים אשר נעצרו במסגרת חקירת מצ"ח בפרשה שכונתה בשם "משפטי פז"ם" – בנוגע למעשי חיילים ותיקים כלפי חיילים צעירים.

אקדים אחרית לראשית ואציין כי **במקרה קונקרטי** זה, החלטתי שיש לבכר את ההגנה על ביטחון הנאשמים, באיזון מול עקרון פומביות הדיון, כך שהשמות המלאים של הנאשמים יאסרו לפרסום.

א. רקע

1. עסקינן בפרשה שבמסגרתה נעצרו ונחקרו עשרה חיילים בגין מעשים של חיילים "ותיקים" כלפי חיילים "צעירים". נגד כלל החיילים הוגשו כתבי אישום, וההליכים המשפטיים כולם הסתיימו במהלך החודש החולף בהסדרי טיעון, במסגרתם הורשעו כל החיילים, על פי הודאתם, בכתבי אישום שהוגשו בהסכמה, ובית הדין גזר על החיילים את העונשים שהתבקשו על ידי הצדדים.

2. לבקשת ב"כ החיילים בדיון המעצר הראשון, נאסרו לפרסום הפרטים המזהים של החיילים. איסור הפרסום האמור הוארך מפעם לפעם, ובהמשך הוארך עד מתן החלטה אחרת, על מנת לקבל את חוות הדעת של ראש זירת ביטחון באגף המבצעים וראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל. גורמים אלה העידו כעדים מטעם בית הדין, ואף העבירו חוות דעת בכתב. בהמשך, התקיים דיון שבו נשמעו טיעוני הצדדים.

3. עתה יש להכריע בשאלה – **האם יש מקום להורות על איסור פרסום הפרטים המזהים של החיילים המעורבים בפרשה זו?** להלן, יפורטו הדברים בהרחבה.

4. בדיון המעצר הראשון, ביום 9 ביולי 2025, התבקש איסור פרסום הפרטים המזהים של החיילים, ובית הדין (כב' הנשיאה, אל"ם פריד) הורה על איסור פרסום כאמור עד ליום 15 ביולי 2025, על מנת לאפשר להגנה להיערך לדיון לגופו של עניין ולשם ביסוס טענה שפרסום הפרטים עלול לגרום לנזק חמור.

5. התביעה הצבאית ערערה על החלטה זו, וביום 10 ביולי 2025 נדחה הערעור בבית הדין הצבאי לערעורים (כב' המשנה, תא"ל זומר), תוך שצוין כי את השאלה - האם במסגרת בקשת הגנה לאיסור פרסום זמני לשם הפניה לבדיקה של גורמי בריאות הנפש לביסוס טענה בדבר נזק אפשרי מהפרסום נדרשת ההגנה להציג לפחות תשתית ראשונית - ניתן להותיר בצריך עיון, לאור הטענה הנוספת שהועלתה בערעור, הנוגעת לביטחונם האישי של החיילים. עוד צוין, כי נוכח אופי תפקידם של החיילים, החלה ההגנה בבדיקה מול ראש זירת ביטחון באגף המבצעים, לשם קבלת חוות דעתו בנושא. כמו כן, צוין בית הדין הצבאי לערעורים כי בהמשך לבירור עמדתה של התביעה הצבאית בהקשר זה,

פנתה זו, מצידה, לראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל, אשר הביע דעתו כי היחידה שבה משרתים החיילים אינה מסווגת, ומשכך אין מניעה לפרסם את שמם בהיבט זה (עלב"ש 25-07-26954 **התביעה הצבאית נ' סמ"ר נ' א'** (2025)).

6. בדיון המעצר השני, שנערך בפניי ביום 15 ביולי 2025, הוּאֹרֵךְ איסור הפרסום עד ליום 20 ביולי 2025, לשם השלמת קבלת חוות דעת של ראש זירת ביטחון באגף המבצעים וראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל, תוך מתן אפשרות להעברת שאלות הבהרה לגורמים האמורים.

7. ביום 20 ביולי 2025, הוריתי על הארכת איסור פרסום הפרטים המזהים של החיילים עד למתן החלטה אחרת, לשם זימון ראש זירת ביטחון באגף המבצעים (להלן גם – רז"ר ביטחון) וראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל (להלן גם – רמחב"ם) להעיד כעדים מטעם בית הדין, לשם קבלת חוות דעתם על השלכות פרסום הפרטים המזהים של החיילים (ראו, עלב"ש 20,21/19 **טור' אליהו נ' התובע הצבאי הראשי** (2020)).

ב. עמדת ראש זירת ביטחון באגף המבצעים בצה"ל

8. בחוות דעת מיום 13 ביולי 2025, ומיום 28 ביולי 2025 (שנדרשה כהשלמת ההתייחסות בנוגע לחיילים שחוות הדעת הראשונה לא התייחסה אליהם), צוין כי חטיבת המבצעים נושאת באחריות המקצועית העליונה בתחום הביטחון האיש, וכי הנחת העבודה היא כי חיילי צה"ל באשר הם מהווים יעד לפגיעה לרוב בציר הפח"עי בתגובה לפעולות צה"ל, ולאחרונה אף בציר הפלילי, בעיקר למטרות השגת נשק ואמל"ח. עוד צוין, כי ככלל לא ניתן לבצע הערכת מצב אישית לגבי אדם ששמו טרם פורסם בקשר למקרה ועל כן חוות הדעת מתבססת על חומרים קיימים, בעיקר ברשתות חברתיות ואתרי האינטרנט השונים, על מקרים קודמים ועל הערכת המפקד האישית. בואר, כי בפעילויות צה"ל שתוצאותיהן קיצוניות כגון: מוות, שימוש ב אלימות, השפלה וכדומה, קיים חשש כי חשיפת פרטיהם של חיילי צה"ל עלולה להביא לפגיעה בהם – פיזית או באמצעות הטרדה והשפלה באופן ישיר או ברשתות החברתיות. בנוגע למקרה הפרטני, צוין כי מדובר בעבירות שאינן קשורות באופן ישיר לביטחון המדינה או עלולות לגרום לפגיעה מצד גורמי פח"ע

כנקמה על פעולות צה"ל. לאור כך, צוין כי אין מניעה לפרסום שמם של החיילים בהתאם לעבירות שהוצגו.

9. רז"ר ביטחון העיד בבית הדין ביום 24 ביולי 2025, וביום 29 ביולי 2025. בעדותו הקדים והסביר כי בדבריו לא התייחס לנושאים מודיעיניים או לשיטות פעולה, היות והדיון לא מסווג. צוין, כי במסגרת תפקידו מתקיימים באופן סדור תהליכי הערכת מצב למול מאוימים ככל שעולה מודיעין. עוד הפנה לחוות דעתו הכתובה, כפי שהועברה לפני מועד הדיון, ופורטה לעיל. בעניין פרשה זו צוין, כי מבדיקה שנערכה לא נמצאו חומרים ברשתות למעט תגובות לפרסום הפרשה בתקשורת. הוסבר, כי קריאה לפגיעה נחשבת למשאלת לב בלבד, ככל שאין לה מודיעין תומך, ולא מדובר במידע שמבסס סכנה ממשית. בעניין החיילים בפרשה זו, צוין כי העובדה המרכזית שעמדה לנגד עיני רז"ר ביטחון במסגרת חוות דעתו היא שלא מדובר בעבירות שקשורות באופן ישיר לפעולה צבאית או לביטחון המדינה, ושעלולות לעורר רצון לפגיעה מצד אויב כנקמה על פעולות צה"ל. עוד צוין, כי אירועים קודמים נלקחו בחשבון במסגרת חוות דעתו וזו לוקחת בחשבון סבירויות ואינה מבטיחה באופן מוחלט שפרסום שמם של החיילים יביא או לא יביא לפגיעה בהם, וכי בהערכת הסיכונים שבוצעה לא עלה כי קיימת מניעה לפרסום שמות החיילים. רז"ר ביטחון התייחס לשאלות שהפנו אליו באי כוח החיילים, עובר לעדותו בבית הדין, וציין כי בחוות דעתו נלקחו בחשבון הסיקור העולמי המוגבר על הנעשה בישראל בתקופה זו, לרבות על רקע המערכה מול איראן, וכן כי לעברם הצבאי ותדפיסם האישי של החיילים אין רלוונטיות במקרה זה, ובאשר לשאלה האם אויב ינסה לפגוע בחיילים, נמסר כי ניסיון העבר לא הצביע על גילוי עניין בנושא שבגיניו הועמדו החיילים לדין. עוד צוין, כי המסד הראייתי בעניינו של כל חייל לא נשקל במסגרת חוות הדעת. כמו כן, צוין כי במישור הדין הבינלאומי לא מדובר בלוחמים בשטח אויב, ומשלא הוצבע כי הועלו תמונות לרשתות חברתיות מאזורי לחימה, הרי שהסבירות לסיכונים במישור זה היא נמוכה, תוך שצוין כי ככל שהחיילים העלו מצדם ברשתות החברתיות תמונות, או ציינו את שיוכם לצה"ל, האחריות היא עליהם. לגבי נושא מטען הידע שנמצא ברשות כל חייל, צוין כי לא מדובר בשיקול שנשקל במישור הביטחון האישי, אלא בקביעה של רמת האבטחה בחו"ל, והנושא מצוי בטיפול ראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל. חודד, כי לא ניתן לערוב לכך שלא תערך הצלבה בין הפרטים שפורסמו בתקשורת לבין פרטי החיילים באופן שיעמיד אותם בסיכון, תוך שהודגש כי היה ויעלה דבר מצד גורמי

המודיעין, אזי יידעו הגורמים הרלוונטיים לפעול אל מול האיום. לשאלת בא כוח החייל י.ר, חודד כי **במקרים שבהם יש לחייל אזרחות כפולה, הסיכון יכול לעלות, והוסף כי יש עניין בכך למערכת המשפט במדינה הזרה** (פרוטוקול מיום 29.07.2025, עמוד 5, שורות 34-35).

10. ביום 4 באוגוסט 2025, העביר רז"ר ביטחון התייחסות משלימה בכתב, בהמשך לעדותו, בנוגע להנחיות מפקד חיל האוויר בנושא חשיפת פרטיהם של חיילים המשרתים בחיל האוויר. בהתייחסותו, ציין כי הנחיית מפקד חיל האוויר מתייחסת לצילום של חיילים לגביהם נקבע כי הם פרטיהם אסורים לחשיפה, ועל כן אין מדובר בהנחיה שחלה על חיילים שמשרתים במערך ההגנה האווירית. על כן, צוין שחוות דעתו כאמור נותרה בעינה.

ג. עמדת ראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל

11. ביום 18 ביולי 2025, העביר רמחב"ס חוות דעת כתובה, בה ציין כי היא מועברת בהמשך לבקשה שהופנתה אליו בשאלת הצורך הביטחוני במניעת חשיפת פרטי החיילים בפרשה זו, משיקולי ביטחון מידע. בחוות הדעת צוין, כי מתוקף תפקידו כראש מערך ביטחון המידע בצה"ל, הוא אמון על קביעת יעדי ההסתרה והסיווגים של צה"ל, כאשר במקרים בהם קיים חשש להגעת מידע מסווג לגורמים בלתי מוסמכים, בסמכותו להעריך את הנזק הגלום בכך. בנוגע למקרה זה, צוין כי בכל הקשור לביטחון המידע, אין מניעה לפרסם את פרטיהם של החיילים, זאת משני טעמים: האחד - העבירות בגין נחקרו אינן מתחום הביטחון ולא קיימת מעורבות של גורמי חקירה מסווגים, שיטות רגישות או מאמצים מודיעיניים מיוחדים. כמו כן, אין בחומרי החקירה, ככל הידוע, נגיעה לגורמי מודיעין זר; השני – החיילים משרתים במערך ההגנה האווירית של חיל האוויר. במצב שגרה, הנוהל השגור בחיל האוויר מזה כשנה וחצי הוא הסתרת פרטיהם של מרבית משרתי המערך, אך הצורך הביטחוני בכך נמוך, בוודאי באופן יחסי לצורך בשמירה על זהותם המוסתרת של קציני צוות אוויר, קציני מודיעין ויחידות מיוחדות. לסיכום צוין, כי **"לאור סוג העבירות שמיוחסות לחיילים ונוכח כך שהסתרת פרטיהם של החיילים במצב של שגרה הינו ברף הנמוך ביותר של הרגישות הביטחונית, אין מקום להקפדה על כך דווקא במקרה זה, בוודאי בהינתן בצורך המתחרה לחשוף את פרטיהם, משיקולי החקירה ומיצוי הדין"** (פסקה 5 לחוות הדעת).

12. ביום 27 ביולי 2025, הועברה חוות דעת נוספת מטעם רמחב"ם, בה צוין כי היא "מחליפה את מסמכי מיום 18/7/25", תוך שצוין כי "עדכון העמדה מבוסס על העברת פרטים אישיים של החשודים" (פסקה 4). בחוות דעת זו צוין, כי לאחר עיון בפרטיהם האישיים של המעורבים, בכל הקשור לביטחון המידע, אין מניעה לפרסם את פרטיהם של החיילים, מהטעמים הבאים: א. אין מדובר בעבירות ביטחוניות; ב. החיילים משרתים ביחידה שאינה מוגדרת בפקודות המטכ"ל הצה"ליות כמחייבת הסתרה. עם זאת, צוין כי **קיימות שתי הסתייגויות** לאמור: 1. לאור האפשרות כי ייתכן שתוך מספר ימים יוסר החשד מעל חלק מהמעורבים, יש מקום להשהות את הסרת הסתרת זהותם עד לשלב מתקדם יותר בחקירה; 2. כלפי החיילים המחזיקים באזרחות נוספת אירופאית (צרפתית, ספרדית, מולדובית) – מתקיים איום פוטנציאלי רב יותר מהשאר, ויש מקום לבחון במקרה שלהם המשך הסתרת זהות בשלב זה.

13. ראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל העיד בבית הדין ביום 24 ביולי 2025. בעדותו, מסר כי הוא משרת בתפקידו מזה שלוש שנים וחצי ובעברו ביצע תפקידים נוספים בתחום ביטחון המידע בצה"ל. במסגרת תפקידו הוא מוסמך לקבוע מהי ידיעה מסווגת, מה הוא הסיווג הביטחוני שמחייב לכל תפקיד, וכן אמון על תחום מהימנות וקביעת גבולות הגזרה הדוברותיים והתקשורתיים של צה"ל – קרי, קביעה מהי ידיעה שמורשית לפרסום מבחינת צה"ל. בנוגע לחוות דעתו בעניין החיילים בפרשה זו, צוין כי היא נוגעת אך לקשר של תפקידם הצבאי והסיכון שיגרם להם אם יחשפו פרטיהם. הוסבר, כי בחוות דעתו קבע כי ניתן לפרסם את שמות החיילים, וזאת משני טעמים מרכזיים: 1. הכלל בצה"ל הוא כי ניתן לפרסם את פרטיהם של חיילים משרתים, למעט אוכלוסיות מוגדרות; 2. ההוראה המחייבת בנוגע לפרסום פרטי חיילים שמשרתים בחיל האוויר אינה חלה על המשרתים במערך ההגנה האווירית, זאת על אף שידוע כי קיימים רצון, כוונה ואף תחילת עבודה בנוגע לשינוי הגדרת החיילים המשרתים במערך ההגנה האווירית במישור הימנעות פרסום פרטיהם. בהמשך עדותו, מסר כי על מנת שהמערכת המודיעינית ההגנתית תהיה אפקטיבית, צה"ל ממקד את מאמציי ההגנה על האוכלוסיות הרגישות ביותר. עוד צוין, כי המלחמה יצרה השתנות בצרכים ובאיומים במישורי הדין הבינלאומי והגנה על מוניטין צה"ל בעולם דרך חופש התנועה של חיילים ועד ניסיונות הולכים וגוברים של מודיעין זר להגיע לחיילים. צוין, כי נקודת האיזון אליה מכוונים גורמי ביטחון המידע בצה"ל, בצד הרחבה משמעותית של ההגנה וההסתרה, היא כי בשלב זה עדיין נותר מערך ההגנה האווירית של

חייל האוויר מחוץ למעטפת ההסתרה, על אף העובדה שגורמי ביטחון המידע ערים לצורך ההגנתי. רמחב"ם השיב בחיוב לשאלה האם הוא יודע ששם היחידה והמערך הספציפי אליו משתייכים החיילים פורסמו, וכן אישר כי פרסום שמות החיילים עלול לקשור אותם לתפקיד וליחידה לרבות לאירועים מבצעיים. עוד אישר רמחב"ם, כי פרסום פרטי החיילים מעמיד אותם בסיכון לביטחונם האישי וגם מסכן את ביטחון המידע של צה"ל ודליפה של מערכות ואמצעים - **"במידה מסוימת כן"** (פרוטוקול מיום 24.07.2025, עמוד 21, שורה 12). רמחב"ם נשאל בנוגע לסיכון מוגבר שקיים לגבי חיילים בעלי אזרחות זרה, והשיב כי חיילים אלה **"יהיו בסיכון רב יותר מאשר חיילים אחרים... יהיה קשה יותר להגן עליהם במדינה בה הם זכאים לאזרחות... מפני ערכאות בין לאומיות"** (שם, עמוד 23, שורות 6-11). בהמשך עדותו, צוין כי נערכת עבודת מטה לבחינת שינוי הגדרת החיילים שמשרתים ביחידת ההגנה האווירית, כך שהדבר ישליך על איסור פרסום פרטי החיילים שמשרתים בה, תוך שבואר כי **"מערך החץ הוא ערכי ונכסי בעיני האויב, עוד לא הגענו לנקודת ההחלטה שתכריע האם זה מעלה את משרתי היחידה מעל הקו... יש מאפיינים משותפים לאוכלוסיות עליהן אנו חוסים את זהותם... המענה המטכ"לי להחמרה של חיל האוויר נדון בימים אלה"** (שם, עמוד 27, שורה 21; עמוד 28 שורות 13 – 24), וכן **"כי מה שייכתן וישתנה בעתיד זה תפיסתנו בנוגע לרגישות המידע"** (שם, עמוד 31, שורות 11-12) עוד אישר כי **"גורמי האויב מתעניינים מאוד בכל ההקשר של סוללות ההגנה האווירית לרבות החץ"** (שם, עמוד 29, שורה 25-26).

ד. טיעוני המבקשים

ב"כ נא

14. נטען, כי לא מתקיימת בעניינו שאלה של פגיעה בפרטיות, אלא חשש לפגיעה בביטחון אישי, כשהמבחן לפגיעה נמוך מהמבחן של פגיעה בפרטיות בהיבט איסור פרסום פרטי נאשמים. צוין, כי יש לבחון את השאלה בראי המצב הביטחוני המיוחד, ובשים לב לדבריו של ראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל, זאת תוך בחינת התועלת שבפרסום שמות החיילים אל מול העמדתם בסיכון שגורמי הביטחון עצמם לא ידעו להעריך אותו באופן מלא, ולמעשה מדובר בהשערה בלבד. הוטעם, כי די בפרסום פרטי הפרשה באופן כללי ותוצאות ההליכים המשפטיים, על מנת לענות על האינטרס הציבורי. על כן, התבקשה הותרת איסור פרסום פרטי הנאשמים.

ב"כ ט.א.

15. הסנגור הצטרף לטענות יתר באי כוח החיילים. בעניינו הקונקרטי של ט.א., צוין כי קיים פער משמעותי בין מה שהוצג בתחילת ההליכים המשפטיים לסיומם, במישור אופי העבירות וחומרתן. נטען, כי יש לכך משקל בנוגע לאינטרס הציבורי שבפרסום כלל הפרטים. עוד נטען, כי בראי סיום ההליכים, כך שהכתימו את ט.א. ברישום מופחת בלבד, הרי שאם יפורסמו פרטיו המלאים תתקיים פגיעה בלתי מידתית בו, כאשר חלף זאת ניתן לפרסם את שמו בראשי תיבות בלבד ולמתן את הפגיעה האמורה. צוין, כי מדובר בפרשה בה עיקר העבירות הן צבאיות ואין טעם בפרסום הפרטים, אף לא בטענה שהפרסום יעודד מתלוננים נוספים, בראי העובדה כי החקירה הסתיימה וההליכים המשפטיים הסתיימו אף הם.

ב"כ מ.ב.

16. צוין, כי יש לאסור את פרסום פרטי הנאשמים, לפחות עד לסיום עבודת המטה בצה"ל, במסגרתה נבחנת הוספת יחידת מערך ההגנה האווירית ליחידות שהמשרתים בהן נמצאים תחת איסור חשיפה. עוד צוין, כי חוות הדעת של גורמי הביטחון ניתנו בשלב שבו החיילים היו בסטטוס חשודים, ולא היה ברור האם יחזרו לשירות ביחידתם. כעת, משסטטוס החיילים השתנה, יש לבחון בשנית האם אין קיים סיכון בפרסום שמו של חייל שמשרת בזמן אמת ביחידה מבצעית, ולא נמצא במעצר, בשים לב לכך שהעבירות שבהן הורשעו החיילים אינן חמורות כחשדות שיוחסו בתחילת ההליכים המשפטיים.

ב"כ ס.ב.ש.

17. הסנגור הודיע כי הוא משאיר את ההחלטה בנושא איסור הפרסום לשיקול דעת בית הדין.

ב"כ א.ב.

18. הסנגור הודיע כי הוא מצטרף לטיעוני יתר באי כוח החיילים, ומאותם טעמים מבקש להורות על איסור פרסום שמו של מרשו.

ב"כ מ.ז.

19. באי כוחו של מ.ז. ביקשו להשאיר את ההחלטה בנוגע לאיסור הפרסום לשיקול דעת בית הדין, תוך שמירה על כללי השוויון בין המעורבים בפרשה. היינו, ככל

שבית הדין ייקבע כי יש לאסור את הפרסום ביחס ליתר המעורבים, אזי יש לאסור גם את פרסום שמו של מ.ז, בוודאי בראי חלקו המצומצם בפרשה.

ב"כ מ.י

20. צוין, כי נוכח העובדה שבימים אלה נערכת עבודת מטה אשר נוגעת לבחינת הוספת יחידת מערך ההגנה האווירית ליחידות שהמשרתים בהן יהיו תחת איסור חשיפה, יש להותיר את איסור פרסום פרטי החיילים על כנו. זאת, על מנת למנוע מצב בלתי הפיך שבו יפורסמו הפרטים המלאים ולאחר זמן מה יוחלט בצה"ל כי יש לאסור את חשיפת הפרטים של המשרתים במערך ההגנה האווירית. כמו כן, צוין כי יש להתחשב במצב הביטחוני החריג שמתקיים בעת הזו, המצריך הגנה מיוחדת על החיילים, בראי היחידה בה הם משרתים, כאשר יחידה זו השתתפה באופן משמעותי בלחימה, והאויב מודע לכך.

ב"כ א.ר

21. צוין, כי חלקו של א.ר קטן ביחס לאחרים בפרשה, והוא היה שותף רק באירוע אחד בלבד. עוד צוין, כי חוות דעתו של ראש זירת ביטחון באגף המבצעים אינה רלוונטית לשאלת איסור הפרסום במקרה זה. זאת, משאין קשר בין הנושא שרז"ר ביטחון אמון עליו לבין השאלה שנבחנת בפרשה זו, בהיבט מהות האיום כלפי החיילים, או בהיבט סוג העבירות שבוצעו (עבירות כלפי חיילים אחרים, ולא כלפי אוכלוסייה זרה). לדעת הסנגור, היה ראוי לקבל חוות דעת בנוגע לשאלת איסור פרסום פרטי החיילים בפרשה זו מגורמי מחלקת הדין הבינלאומי בפרקליטות הצבאית. בנוסף, צוין כי ל-א.ר אזרחות נוספת, ולנתון זה יש משקל בעת קבלת החלטה על פרסום פרטיו, זאת אף לשיטתו של ראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל. עוד צוין, כי במקרים שבהם נערכו כתבות באמצעי התקשורת בנוגע לחיילים שמשרתים באותה יחידה, לא פורסמו פניהם ופרטי זהותם, ועל כן לא יעלה על הדעת שפרסום פרטיו של מרשו יעשה אך בשל העובדה שהועמד לדין, וזאת משהטעמים שהיו קיימים מלכתחילה שהביאו להסתרת פרטיהם של חיילים ביחידתו שרירים וקיימים, ופרסום פרטיו כעת מהווה אפליה. עוד צוין, כי א.ר, כמו חיילים נוספים בפרשה, סיימו את ההליכים המשפטיים, כך שהוכתמו ברישום פלילי מופחת בלבד, וגם להיבט זה יש משקל בעת קבלת החלטה על פרסום פרטיהם. בעניינו של א.ר צוין כי הוא נמצא במעקב של מערך בריאות נפש בצה"ל, ויש לאפשר להגנה לסיים את ההערכה במישור זה, בטרם תתקבל החלטת בית הדין בשאלת איסור הפרסום.

ב"כ י.ר.

22. צוין, כי המבחן להתקיימותה של פגיעה בביטחון האישי היא אפשרות סבירה. על רקע זאת, יש לבחון את עמדתו של ראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל, אשר במסגרתה עלה כי בתקופה זו נערכת עבודת מטה שבוחנת את שינוי נהלי החשיפה בנוגע למשרתים בחיל האוויר, ובפרט ביחידת חץ, לרבות הרגישות המודיעינית הקשורה בסיווגה. נוכח זאת, נטען כי באיזון המיוחד בפרשה זו יש להסתפק בפרסום פרטי הפרשה, נסיבותיה וההליכים המשפטיים תוך שמירה על שמות החיילים חסויים. נטען, כי האמור יפה ביתר שאת נוכח העובדה שהפרשה סוקרה בתקשורת ופרטיה ידועים, ועל כן אי פרסום פרטי החיילים לא יפגע במידה רבה באינטרס הציבורי. עוד צוין, כי חלקו של י.ר. בפרשה הוא קטן יחסית ליתר החיילים, וגם לכך יש לתת משקל.

ב"כ ר.ש.

23. באת כוחו של ר.ש הצטרפה לטענות יתר הסגורים, וציינה כי פרסום פרטי החיילים עשוי לפגוע לא רק בהם אלא בצה"ל כולו, במידה רבה. צוין, כי חשיפה פרטי החיילים עשויה לסכן את ביטחונם האישי כשייצאו מישראל, וניתן יהיה לקשור בין פרטיהם ליחידתם הצבאית ומעורבותם לכאורה בפעילות צה"ל בתקופה של לחימה. עוד צוין, בדומה לטענות של סגורים אחרים, כי העובדה שפרטי הפרשה כבר פורסמו באמצעי התקשורת עונה על האינטרס הציבורי, ואין מקום לפרסם גם את שמותיהם המלאים של החיילים, בראי הסיכון האפשרי שיגרם לביטחונם האישי. נטען, כי האמור נכון במשנה תוקף בראי האופן שבוא הסתיימו ההליכים המשפטיים בעניינם של החיילים, בעבירות פחותות בחומרתן מהעבירות שבהן נחשדו בתחילה.

ה. טיעוני המשיבה – התביעה הצבאית

24. התביעה עמדה על כך שנקודת המוצא היא פרסום, ואיסור הפרסום הוא החריג. לשיטת התביעה, באי כוח החיילים לא ביססו חריג שמצדיק את איסור פרסום פרטי החיילים, לרבות הוכחת חשש לביטחונם האישי. זאת, בראי חוות דעתם של גורמי הביטחון בצה"ל האמונים על ביטחונם האישי של חיילי צה"ל ועל ביטחון המידע, אשר חיוו דעתם כי אין מניעה בפרסום שמות החיילים. צוין, כי ההשוואה שערכו באי כוח החיילים כשהשוו את עניינם של החיילים בפרשה זו לחיילים שפניהם טושטשו בכלי התקשורת או ששמותיהם נחסו, אינה השוואה נכונה, מאחר ובענייננו מדובר בהליך פלילי ולא בכתבה

עיתונאית נטולת הקשר בפן המשפטי. עוד צוין, כי במקרה זה יש להעדיף את הפרסום משהאינטרס הציבורי בנסיבות פרשה זו מוגבר. לשיטת התביעה, מדובר באירועים חמורים, גם אם חלק מהנאשמים הוכתמו ברישום מופחת בלבד, הרי שלשיטת התביעה עדיין מדובר במעשים חמורים שהסתיימו בהטלת עונשים משמעותיים, ובנוגע לאירועים מסוג זה קיים צורך מובהק להרתיע ולהוקיע, גם בדרך של פרסום כלל פרטי הפרשה, לרבות שמות החיילים במלואם. בואר, כי החיילים הורשעו בעבירות בעלות יסוד של התעללות, ורבים מהחיילים הורשעו אף בעבירה שעניינה הטרדה מינית. לכן, לשיטת התביעה, הכף נוטה באופן ברור לטובת פרסום פרטי החיילים. בנוגע לבקשת באי כוח החיילים לאסור את פרסום שמותיהם בשל העובדה כי בתקופה זו נערכת עבודת מטה בצה"ל בנוגע לשינוי הגדרת חשיפת פרטי המשרתים במערך ההגנה האווירית, צוין כי אין ניתן לדעת מתי עתידה להסתיים עבודת המטה האמורה, ואין מקום להאריך את איסור הפרסום עד למועד בלתי ידוע, בשים לב לכך שהפרסום הוא הכלל ואיסור הפרסום הוא החריג.

ו. דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

פרסום פרטיהם של בעלי הדין בהליכים משפטיים נגזר מעקרון פומביות הדין. עיקרון פומביות הדין מעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, ובסעיפים 324 ו-325 לחוק השיפוט הצבאי, המקבילים לסעיפים 68 ו-70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן – חוק בתי המשפט).

25. סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה קובע כי –

"בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק".

סעיף 324(א) לחוק השיפוט הצבאי קובע כי –

"בית דין צבאי ידון בפומבי".

26. הלכה פסוקה היא שלעניין הציבורי שבפרסום יש שני רבדים: רובד כללי ורובד פרטיקולרי. הרובד הכללי מתקיים בכל הליך, ועניינו חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת; הרובד הפרטיקולרי הוא בעניין ציבורי מיוחד שבפרסום –

כאשר יש בפרסום עניין מיוחד שיש בו כדי להוסיף משקל בנסיבותיו של מקרה קונקרטי, מעבר לרובד הכללי של העניין הציבורי שבפרסום וזאת בראי מהות המעשים או זהות העושה ([בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל](#) (2004)).

27. בית המשפט העליון עמד על הרציונאלים העיקריים הניצבים בבסיס עקרון פומביות הדיון -

"הרציונאל הראשון – זכות הציבור לדעת. רציונאל זה מבוסס גם על חופש הביטוי וחופש העיתונות והוא שם במרכז את החופש לפרסם ברבים את הנעשה בבית המשפט; הרציונאל השני – תרומת עקרון פומביות הדיון לשיפור איכות ההחלטה הניתנת בסוף ההליך. ההנחה היא שעינו המבקרת של הציבור היא אמצעי העשוי, כשלעצמו, למנוע שפיטה מתוך משוא פנים ודעה קודמת; הרציונאל השלישי – שם במוקד את ארון הציבור ברשויות הציבור בכלל, ובבתי המשפט בפרט. באמצעות פומביותו של ההליך המשפטי, נמנע הרושם שהדין נעשה במסתרים ותוך הפעלת שיקולים זרים" ([ע"פ 1350/24 כהן נ' מדינת ישראל](#), פסקה 9 (14.3.2024)).

28. הודגש, כי -

"עקרון פומביות הדיון איננו אך נקודת מוצא תיאורטית, אלא בסיסו של כלל מעשי שעל פיו פרטיו של הליך שיפוטי יהיו גלויים וחשופים לעיני הציבור, למעט במקרים חריגים הקבועים בחוק ומגלמים אינטרסים שונים" ([ע"פ 8861/22 סטודיו בע"מ נ' מדינת ישראל](#), פסקה 11 (20.4.2023)).

29. נקבע כי עקרון פומביות הדיון משתרע גם על פרסום שמות נאשמים הנגזר ממנו ([בש"פ 4481/00 יחזקאלי נ' מדינת ישראל](#), פ"ד נ"ד (5) 245 (2000); [ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון](#), פסקה 10 (23.7.2009)). דין הוא כי התרת פרסום פרטיהם של נאשמים הוא הכלל, ואיסור פרסום הפרטים המזהים של הנאשמים הוא החריג ([ע"פ 3660/24 רוגוזניצקי נ' מדינת ישראל](#), פסקה 9 (6.6.2024); [ע"פ 34/21 פלוני נ' מדינת ישראל](#), פסקה 9 (25.7.2021); [בש"פ 2794/00 אלוני נ' מדינת ישראל](#), פ"ד נ"ד (3) 363 (2000)).

30. משנה תוקף ניתן לאינטרסים הניצבים בבסיס עקרון פומביות הדיון בשלב שלאחר מתן פסק הדין, אז אין עוד עומדת לנאשם חזקת החפות וגוברת עוצמת האינטרס שבפרסום שמו של עבריון אשר הורשע ([בש"פ 197/12 חדד נ' מדינת ישראל](#), פסקה 15 (16.2.2012); [בש"פ 2211/15 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (14.4.2015)).

31. עם זאת, עקרון פומביות הדיון אינו ניצב לבדו. מולו ניצבים אינטרסים חשובים אחרים, אשר במקרים חריגים, שנקבעו בחוק, יגברו על הכלל, ויסיגו לאחר את עקרון פומביות הדיון. כך למשל, מטעמים של הגנה על ביטחון המדינה ([ב"ש 106/17 רז נ' התובע הצבאי הראשי](#) (2022)), כאשר המבחן להתממשות פגיעה כזו הוא במידה של "ודאות קרובה" ([בג"ץ 3989/11 תנועת נאמני הר הבית בארץ ישראל נ' ועדת הכנסת לביקורת המדינה](#) (27.12.2012); או בדיון בעניינו של קטיין; או מקום שבו עולה חשש לפגיעה בחקירה על פי דין; או כאשר עולה חשש כי הפרסום עלול לגרום נזק חמור לחשוד ([עלב"ש 18/14 רב"ט א' ב' נ' התובע הצבאי הראשי](#) (2014)); או לשם הגנה על בטחונו של נאשם, של עד או של אדם אחר ששמו הוזכר בדיון, זאת על פי מבחן של "אפשרות סבירה" לפגיעה בביטחונם של אלה ([עלב"ש 20,21/19 טוראי אליהו וטוראי דביר נ' התובע הצבאי הראשי](#) (2020)); או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיותו של אחד מהם – לרבות כבודו ושמו הטוב (ראו, [ב"ש 56,57/21 ידיעות אינטרנט נ' התובע הצבאי הראשי](#), פסקה 60 [נבו] (2021)); או כאשר מדובר בחשוד או נאשם כל עוד לא הורשע בפסק דין חלוט בעבירה שנעשתה אגב פעילות מבצעית וכחלק ממנה ([סעיף 325\(3\) לחוק השיפוט הצבאי](#) ([עלב"ש 1,2/19 התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט י' א' ורב"ט א' ק'](#) (2019); [עלב"ש 79/14 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' רב"ט א' ס' והתובע הצבאי הראשי](#) (2014)).

32. בעניינו, רלוונטי [סעיף 325\(ה\) לחוק השיפוט הצבאי](#), אשר קובע כך –

"בית הדין רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית הדין, אם ראה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של נאשם, של עד או של אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם" (מקביל לסעיף 70(ד) [לחוק בתי המשפט](#)).

33. כאשר עולה חשש לפגיעה בביטחונו של נאשם, בסמכות בית הדין לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית הדין, ובכלל זה לאסור את פרסום פרטיו, לרבות

שמו. על בית הדין לערוך איזון בין האינטרסים השונים בכל מקרה, ובראי הנסיבות הקונקרטיות להחליט מהו האינטרס שמשקלו כבד יותר במקרה הנדון, וידו של מי על העליונה - פומביות הדיון או בטחון של הנאשם.

34. בשונה מדרישת המחוקק להוכחת "פגיעה חמורה" בזכות **לפרטיות**, אין נדרשת הוכחת פגיעה חמורה כאשר מניעת הפרסום נועדה להגן על **ביטחון של אדם** ([בש"פ 2211/15 ריזקאן נ' מדינת ישראל](#) (14.4.2015)). מכאן, שיש לנקוט זהירות מקום שבו נדרש להעריך את הצורך בהגנה על בטחון של בעל דין כאשר יש לאזן 'בין האינטרס הציבורי הכללי של פומביות הדיון, לבין אינטרס אנושי, לעתים קיומי, ראשון במעלה, שעניינו בטחון של בעל דין' (עניין מור לעיל, בפסקה ז).

35. בעת עריכת האיזון בין עקרון פומביות הדיון לבין הגנה על בטחון של אדם, יש לבחון האם מתקיימת **אפשרות סבירה** לפגיעה בביטחון של האדם ([ע"א 4244/12 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' תת ניצב ברכה](#), פסקה 38 (31.12.2012); [רע"פ 6248/17 ידיעות אינטרנט שותפות רשומה נ' פלוני](#) (18.12.2017)). במקרים שבהם התקיימה אפשרות סבירה לפגיעה חמורה בפרטיות לצד נזק נפשי ניכר שעלול להיגרם כתוצאה מפרסום פרטי נאשם, הוחלט כי יש להורות על איסור פרסום השם בלבד, לצד פרסום כלל פרטי הפרשה ושיקוף מלא של תוצאות ההליכים המשפטיים, וכך לאזן בין העניין הציבורי שבפרסום לבין הגנה על פרטיות הנאשם (עלב"ש 12/24 סגן נ' ט' נ' משפחות המנוחים (2024)).

מן הכלל אל הפרט

36. בשונה ממעמד בתחילת ההליכים המשפטיים, לאחר הרשעתם, אין עומדת לנאשמים חזקת החפות, נקודת האיזון משתנה ומהווה משקל בעת בחינת בקשה לאיסור פרסום פרטיהם ([ע"פ 4197/14 מדינת ישראל נ' קריבורוצקו](#) (24.8.2015)). אינטרס הציבור בחשיפת פרטיהם של מי שהורשעו בעבירות, מוגבר ומתעצם ([ע"פ 9879/08 מדינת ישראל נ' מוסא](#) (20.9.2010)). אף אם בתחילת ההליכים המשפטיים נאסר פרסום פרטיהם האישיים של הנאשמים, ההחלטה על הטלת צו איסור פרסום אינה "נצחית", והיא נתונה תמיד לבחינה מחודשת (עניין **עיתון "הארץ"**, שם) מש"אין לבעל דין זכות מוקנית לכך שצו

איסור פרסום שניתן בעניינו יעמוד דרך קבע, והוא מטבעו תלוי בנסיבות שעשויות להשתנות" (רע"פ 3973/19 פניני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.6.2019)).

37. ברובד הכללי, עקרון פומביות הדיון מורה על הכלל אשר לפיו יפורסם שמם של נאשמים שהורשעו בדינם - בשים לב לרציונאליים שבוארו לעיל, הניצבים בבסיס עקרון פומביות הדיון, המשתרע אף על זהות נאשמים. עם זאת, הרובד הפרטיקולרי, **בנסיבות מקרה זה**, מגבש הצדקה לאיסור פרסום שמותיהם של החיילים, וזאת בראי עמדתם של הגורמים המומחים שהעידו בפני בית הדין.

38. אמנם, בחוות דעתם של ראש זירת ביטחון באגף המבצעים וראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל, צוין כי אין מניעה להתיר את פרסום פרטי החיילים, אולם **בראי ההסתייגויות של ראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל**, לגבי אחת מהן היה שותף אף ראש זירת הביטחון באגף המבצעים, הרי שלשם הזהירות ומניעת סיכון לפגיעה בביטחון האישי של החיילים, בשים לב לתקופה שבה ניתנת החלטה זו – **עת מלחמה רב זירתית** - נוכח האיומים הביטחוניים חסרי התקדים על מדינת ישראל, והעובדה כי **בימים אלה נערכת עבודת מטה בצה"ל במסגרתה נבחן שינוי הגדרת חשיפת המשרתים במערך ההגנה האווירית בחיל האוויר**, כך שיתכן שבהמשך יחול עליהם איסור חשיפה – **ראוי לאסור בעת הזו את פרסום שמות החיילים**. לאמור יש להוסיף את המלצת ראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל **לשקול את פרסום שמות החיילים בעלי אזרחות זרה**, כאשר **בפרשה זו ישנם מספר חיילים הנושאים אזרחות נוספת**. לנקודה אחרונה זו שותף אף רז"ר ביטחון, אשר ציין כי **"הסיכון יכול לעלות"**.

39. צה"ל הוא השתקפותה של החברה הישראלית "צה"ל הוא צבאה של מדינת ישראל, צבא העם. כל אחד ואחת מן האזרחים הוא 'בעל עניין' בצבא. הצבא אינו מתנהל בתוך 'בועה' סגורה ומסוגרת" (מ/9/08 **התובע הצבאי הראשי נ' תא"ל תמיר [נבו]** (11/6/2009)). בהתאם, קיים אינטרס ציבורי בחשיפת כלל הפרטים הנוגעים לפרשיות בצה"ל שהובילו להליכים משפטיים, לרבות פרטיהם של החיילים שהורשעו בבתי הדין הצבאיים. עם זאת, קיימים אינטרסים ציבוריים נוספים שיש להגן עליהם, לעיתים אף אל מול עקרון פומביות הדיון. כזה הוא ערך שמירת ביטחונם האישי של חיילי צה"ל, בנסיבות שבהן עלה כי פרסום פרטיהם המלאים מבסס אפשרות סבירה לסיכון חייהם. **במקרה זה, האיזון הראוי מביא לתוצאה שלפיה יאסר פרסום השמות המלאים של הנאשמים – ואלה יפורסמו רק בראשי תיבות, לצד**

פרסום מלא של כלל פרטי הפרשה, ושיקוף מלא של תוצאות ההליכים המשפטיים. תוצאה זו מגלמת את האיזון המידתי בין עקרון פומביות הדיון לבין הגנה על ביטחונם האישי של החיילים בנסיבות שמתקיימות בפרשה.

40. אין אנו ניצבים בפני שתי ברירות בלבד – פומביות מוחלטת או איסור פרסום גורף. הבחירה אינה בין ניהול הליך "במחשכים" לבין ניהול הליך בו כלל הפרטים יחשפו לעיני הציבור. קיימת דרך אמצע, המאפשרת לאזן בין העקרונות, האינטרסים והשיקולים – **"נכון לעת הזו, עת מלחמה היא לישראל...יש להעניק משקל נכבד ביותר לשיקול ביטחון המדינה....לא זו השעה ללקיחת סיכונים מיותרים. הפעם הזו, בעת הזו, ידו של עיקרון פומביות הדיון על התחתונה"** (ע"פ 1350/24 ח"כ אלמוג כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 12-16 (14.3.2024)).

41. נראה כי איזון מידתי לפיו כלל פרטי הפרשה פורסמו, כאשר פומביים הם אף ההליכים המשפטיים שהתקיימו, לרבות תוצאותיהם, תוך הותרת שמות החיילים בראשי תיבות, מגשים את עיקרון פומביות הדיון וזכות הציבור לדעת במידה ראויה, בשים לב להסתייגויות גורמי הביטחון בצה"ל כמפורט לעיל, והפגיעה בעיקרון פומביות הדיון בשל אי פרסום שמות החיילים במלואם, מבטאת את האיזון הנכון בין האינטרסים השונים, בנסיבות העניין.

42. במקרה זה, אין מדובר באיסור פרסום מטעמי פגיעה בפרטיות או חשש לנזק במישור הרפואי, לרבות הנפשי, ולא הוצגו לבית הדין כל אסמכתאות אשר מבססות נזק כאמור, החורג מעבר לנזק הרגיל הכרוך בפרסום שמו של כל נאשם (רע"פ 63443-01-25 **צמח נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (26.2.2025)). איסור הפרסום על שמותיהם המלאים של החיילים בפרשה זו נובע מהחשש לפגיעה בביטחון האישי, נוכח צבר הנסיבות הקונקרטיות שמתקיימות בענייננו: המצב הביטחוני ותפקידם הצבאי של הנאשמים, זאת בנוסף **להמלצת ראש מחלקת ביטחון המידע בצה"ל לשקול את פרסום הפרטים של הנאשמים בפרשה בעלי אזרחות זרה**. בהיבט זה, לא מצאתי לנקוט בגישה שלפיה יאסרו לפרסום הפרטים המזהים של החיילים בעלי אזרחות זרה בלבד, בד בבד עם פרסום הפרטים המזהים של יתר החיילים, שאינם בעלי אזרחות נוספת. זאת, משמדובר במעורבים בפרשה אחת, אשר פרטיה, לרבות היחידה בה משרתים החיילים, **פורסמו בתקשורת**. על כן, פרסום הפרטים המזהים של חלק מהחיילים, עשוי להביא לגילוי הפרטים המזהים של יתר החיילים, אף אם פרטיהם של האחרונים נאסרו לפרסום.

43. לאמור מתווספת נסיבה מיוחדת וחריגה, אשר מטה את הכף לאיסור הפרסום, והיא העובדה כי בימים אלה נערכת עבודת מטה בצה"ל שבמסגרתה נבדק שינוי מעמד היחידה בה משרתים החיילים, בנוגע להיבט "איסור חשיפה" של פרטיהם, מטעמי ביטחון.

44. שילובם של הטעמים האמורים, מבסס את אותה אפשרות סבירה לפגיעה ממשית בביטחונם של החיילים אם יפורסמו פרטיהם, במידה שמצדיקה את איסור פרסום שמותיהם. אכן, השאלה עד כמה הפרסום המלא במקרה זה עלול להשפיע על ביטחונם האישי של החיילים לא זכתה לתשובה וודאית, אף לא מצד הגורמים המומחים בצה"ל שנדרשו לה. ואולם, "סימן שאלה בכגון דא, העלול לגבול בפיקוח נפש, יש לדרוש לעת הזו לחומרה; קרי, לא זו העת לחשיפה פומבית בחותם הממלכה" (בש"פ 10927/07 מור נ' מדינת ישראל, פסקה י' (6.1.2008)).

ז. סוף דבר

45. הנני מורה על איסור פרסום שמותיהם המלאים של החיילים שהורשעו במסגרת פרשה זו. שמותיהם יפורסמו בראשי תיבות בלבד. יתר פרטי הפרשה, לרבות ההליכים המשפטיים ותוצאותיהם – מותרים בפרסום.

העתק ההחלטה יועבר ללשכת נשיאת בית הדין הצבאי לערעורים.

- זכות ערעור כחוק.
- ניתנה בלשכה היום, ו' בתשרי תשפ"ו, 28 בספטמבר 2025.

אל"ם שחר גרינברג
שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה